

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010188
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619010188.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Mihalíkovej a prísediacich členov senátu Mgr. Idy Valachovej a JUDr. Michala Spáčila, v trestnej veci obžalovaného R. U., nar. XX.XX.XXXX v Q., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.10.2019, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
R. U., narodený XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom H. XXX, na slobode,

je vinný, že :

dňa 06.02.2019 v čase o 17:12 h v Topoľčanoch na námestí E.. R. vošiel do verejnosti voľne prístupného kostola F. H. E., patriaceho S. B., M. Q., kde vo vnútri kostola v pravej časti, ihneď za zadným vchodom do kostola železnou tyčou, ktorú zodvihol vonku pri kostole vypáčil na drevenej pokladničke určenej pre milodary kostolu, bočné dverka z pravej strany a odcudzil z tejto pokladničky finančnú hotovosť vo výške 30,- Eur a ušiel, čím spôsobil poškodenú S.

B., M. Q., F. E.. R. č. XX, O.: XX XXX XXX, škodu vo výške 30,- Eur, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24.07.2018, spisová značka 1T/56/2018, právoplatným dňa 01.09.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal na mieste požívajúcom všeobecnú úctu,

t ý m s p á c h a l :

zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 13.05.2019, na tunajšom súde na obžalovaného R. U. obžalobu sp. zn. Pv 71/19/4406, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Súd obžalovanému na hlavnom pojednávaní umožnil urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku; obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 písm. c) Trestného zákona, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v podanej obžalobe, právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Nakoľko však obžalovaný následne na jednu z položených otázok, uvedených v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal „nie“, súd jeho vyhlásenie neprijal a následne vykonal vo veci kontradiktórne dokazovanie.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k spáchaní uvedeného skutku priznal. Uviedol, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom heroínu. Predmetnú drevenú pokladničku vypáčil železnou tyčou, ktorú našiel pri kostole; a z pokladničky následne vybral všetky peniaze t.j. asi 30 eur. Mal aj snahu uvedenú škodu nahradiť. Obžalovaný zároveň uviedol, že skutok ľutuje, po jeho spáchaní absolvoval aj dobrovoľné liečenie od závislosti vo R. W. a naďalej sa lieči ambulantne. Zároveň obžalovaný uviedol, že aktuálne pracuje v S., má tri maloleté deti, ktoré sú zverené do starostlivosti matky, s ktorou je rozvedený, platí na ne výživné. Nechce ísť do väzenia, aby sa mohol stretávať s deťmi, a chcel by sa polepšiť, aby znovu nespadol do drogovej závislosti.

Z výpovede svedka - poškodeného E.. C.. Q.. C. I., ktorá výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku. Svedok v prípravnom konaní vypovedal, že v stredu - v priebehu dňa 06.02.2019 došlo ku krádeži v kostole S. B. Q. k vypáčeniu drevenej pokladničky, do ktorej návštevníci kostola dávajú svoje dobrovoľné milodary v rôznych sumách, Koľko peňazí bolo v pokladničke presne v tom čase sa vyjadriť nevedel, podľa zvyklostí to však mohlo byť od 20 eur od 50 eur. Nárok na náhradu škody si svedok - poškodený voči obžalovanému neuplatnil.

Priebeh skutku, ako je opísaný v skutkovej vete tohto rozsudku, zároveň vyplýva aj z oboznámenej zápisnice o ohliadke miesta činu, vrátane fotodokumentácie, ako aj zo zabezpečeného kamerového záznamu z rímskokatolíckeho kostola v Q. z uvedeného dňa.

Na hlavnom pojednávaní boli sú súhlasom strán, postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítané závery znaleckého posudku E.. T. J. zo dňa 13.04.2019, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Zo záverov uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou ani poruchou psychotickej kvality. Znalkyňa u obžalovaného zistila kombinovanú závislosť od psychotropných látok, ktorá môže mať vplyv na jeho konanie a správanie. Zistená porucha však nemala podľa znalkyne vplyv na ovládacie a rozpoznávací schopnosti obžalovaného, ktorý v čase spáchania skutku vedel (mohol) ovládať svoje konanie a vedel (mohol) rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Rozpoznávací a ovládacia schopnosť obžalovaného bola v čase spáchania činu zachovaná. Znalkyňa zároveň odporučila uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

O osobe obžalovaného bolo z doručených správ a relácií zistené, že jeho správanie nebolo v mieste trvalého bydliska prerokované komisiou na ochranu verejného poriadku, v lustrácii priestupkov má evidovaný jeden priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1190 Zb. zo dňa 07.05.2019 - drobná krádež v obchodnom dome, za ktorý mu bola uložená pokuta 30 eur. Podľa zabezpečenej správy zo Sociálnej poisťovne nie je obžalovaný vedený ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa v SR, podľa vlastného vyjadrenia mal pred hlavným pojednávaním začať pracovať v S., nie je proti nemu vedené iné trestné stíhanie.

V odpise registra trestov má obžalovaný 2 záznamy, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. V prípade druhého odsúdenia sa jedná o trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/56/2018 zo dňa 24.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.09.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 1 rok, ktorá tak plynie od 02.09.2018 do 02.09.2019. Z uvedeného vyplýva, že aktuálne prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil počas predmetnej skúšobnej doby.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho ustálil súd v skutkovej vete tohto rozsudku. Tento skutok vykazuje znaky prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a) odsek 3 písmeno b, odsek 4 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, pretože obžalovaný si na mieste požívajúcom pietu, prisvojil cudziu vec, čin spáchal vlámaním a bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Vina obžalovaného je jednoznačne preukázaná aj jeho vlastnou výpoveďou, keďže obžalovaný sa k uvedenému skutku priznal a urobil aj vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchania uvedeného skutku, ktoré však súd nemohol prijať, vzhľadom na to, že obžalovaný na jednu z položených otázok podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku odpovedal nie. Vina obžalovaného je však ďalej preukázaná výpoveďou svedka - poškodeného, zápisnicou o ohliadke miesta činu, vrátane fotodokumentácie, ako aj obrazovým záznamom z miesta skutku. Zároveň zo znaleckého posudku znalkyne E.. T. J. vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku vedel (mohol) ovládať svoje konanie a vedel (mohol) rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Rozpoznávací a ovládacia schopnosť obžalovaného bola v čase spáchania činu zachovaná.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko v prejednávannej veci sa obžalovaný ku skutku priznal už v prípravnom konaní a tento aj oľutoval. U obžalovaného súd zároveň nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. Súd preto v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona ukladal obžalovanému trest v rámci upravenej trestnej sadzby 36 mesiacov - 90 mesiacov; a následne uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže z odpisu registra trestov vyplýva, že v posledných 10 rokoch sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. V danom prípade v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona nebolo možné uložiť obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody, keďže prejednávaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/56/2018. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a a okolnosti prejednávaného skutku za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Uložený trest je podľa súdu zároveň primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie, nakoľko uloženie prípadného alternatívneho trestu súd u obžalovaného, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia, ako aj skutočnosť, že aktuálneho skutku sa dopustil v

skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, nepovažoval pre nápravu obžalovaného, ani pre ochranu spoločnosti, za dostačujúce.

Súd zároveň, vzhľadom na záveru znaleckého posudku znalkyne MUDr. T. J., uložil podľa § 73 ods. 2, písm. d), ods. 4 Trestného zákona obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.